

VIGASZTALÓ

TESTVÉRI KÖRLEVÉL

„ÉS ÉN KÉREM AZ ATYÁT, ÉS MÁS VIGASZTALÓT AD NÉKTEK,
HOGY VELETEK MARADJON MINDÖRÖKKÉ.”

GRAFIKA: SIMON A.

34. SZÁM 1996. DECEMBER

MIUTÁN ELJÖTT A SZERETET (1Kor 13,1-13)

Papini KRISZTUS TÖRTÉNETE c. könyvében a Jézus előtti időt így határozza meg: „Mielőtt a szeretet jött”. Ezzel arra utal, hogy Jézus eljövele előtt a világ nem ismerte a szeretetet. Jézus hozta el a szeretetet ebbe a világba, s ezzel új korszakot nyitott a történelemben: a „Miután eljött a szeretet” korszakát.

De megváltozott-e azóta a világ? Sajnos, csak azt felelhetjük: Nem! Mert a világ még mindig nem fogadta be Jézust. Mi keresztyének ugyan befogadtuk, de nemigen jellemző ránk a szeretet: mi sem tudunk igazán szeretni.

Mi az oka ennek? Először az, hogy nem hiszünk a szeretet erejében és győzelmében. A világban farkastörvények uralkodnak: aki bírja, marja. Úgy érezzük, hogy egy ilyen könyörtelen világban a szeretet csak hátrányt és gyengeséget jelent. Aki szeret, az élheteretlen. Aki szeret, azt eltapossák.

Másodszor azért nem tudunk szeretni, mert képtelenek vagyunk rá. Csakugyan úgy van, ahogy hitvallásunk, a Heidelbergi Káté mondja: „Természetem szerint hajlandó vagyok Isten és felebarátom gyűlölésére.”

Harmadszor pedig azért nem megy a szeretet, mert ára van. Már mint az igazi, a jézusi szeretetnek, amiről itt beszélünk. Ő úgy szeretett, hogy életét adta értünk, s - ha mi Őt követjük - akkor nekünk is vállalni kell áldozatokat. Szeretni és adni egyet jelent. De ki az, aki szívesen lemond bármiről is?

De tegyük fel a kérdést: bölcs dolog-e feladni a szeretetet? Sokszor úgy tűnik, hogy a sikert nem a szeretet hozza meg, hanem az agresszivitás. A Szeretet Himnusza azonban megállít bennünket: „HA SZERETET NINCSEN ÉNBENNEM, SEMMI VAGYOK”. A hétköznapi nyelvre lefordítva, mintha ez azt mondaná: Ember, értsd meg, szeretet nélkül nulla vagy, és egy nagy nulla az egész életed is!

Mert a szeretet és az élet nem választható szét. Erre utal János apostol, amikor ezt írja: „Mi tudjuk, hogy ámentünk a halálból az életre, mert szeretjük testvéreinket: aki nem szereti testvérét, az a halálban van.” (1Ján 3,14) Ez a nagy titok: élni és szeretni ugyanaz. A szeretet és az élet egy.

Tehát minden nehézség ellenére, nem próbálhatnánk meg mégis szeretni, azaz élni?! Aki elhozta a szeretetet, az erőt (Szentlelket) is elhozta hozzát.

Szabó Imre

A karizmák sokfélesége

Az alábbi előadás 1995. novemberében hangzott el a Kecskeméti Emmaus Házban. Lejegyzésüket a figyelmes hallgatóság kérte. Azzal a szándékkal adjuk közre, hogy bátorítást és segítséget nyerjünk a karizmák felismerésében, értékelésében és biblikus használatában. Most az 6. rész következik.

Karizmák a gyakorlatban

A karizmatikus istentisztelet

Minden istentisztelet karizmatikus, különben nem beszélhetünk istentiszteletről. Ez az jelenti, hogy az összejövetel Isten kegyelmétől és a Lélektől ihletett. Már az előkészítés is a Lélek által történhet: Amikor megkapjuk a megfelelő és szükséges üzenetet, textust. Kiválasztjuk az odaillő énekeket. Az sem mellékes, hogyan megyünk az összejövetelre. Már előre „ünneplőbe öltöztethetjük lelkünket” (Kis herceg), hiszen Istennel akarunk találkozni. Ilyenkor imádkozhatunk nyelveken és megtisztítjuk magunkat. Könyörgünk a lelkipásztorért, hogy a Szentlélek vezesse, s tanítását erővel mondhassa el, amelyet jelek és csodák és megtérések kísérnek.

Pál apostol az 1Kor 14,26-33-ban leírja, milyen egy istentisztelet, ahol szabad teret adnak a karizmák megnyilvánulásának. Úgy gondolom, az itt vázolt forma Korintusban a normális, megszokott „menetrend” volt. Nyilván ehhez jöttek még más elemek is: himnuszok, úrvacsora, liturgikus egységek. Ez nem azt jelenti, hogy az ősgyülekezet nem ismerte a csak tanítói-eucharisztikus (ApCsel 20,7-12), vagy missziói istentiszteleti formákat. A mai hagyományos felekezetek kényelmességi szempontokból is, inkább a tanítói alkalmakhoz vonzódnak, az

újabb közösségek pedig az eseménydús, változatos és dinamikus alkalmakat részesítik előnyben. Isten mindkettőt használta a múltban és használja ma is, bátorodjunk fel mindkettő bibliai forma elfogadására.

Lehetőségek (Dieter Koller alapján):

a, Imaközösség.

Attól lesz „szentlelkes” többek között, hogy az imák között csendességet tartunk. Nem keresztyül-kasul imádkozgatunk csapongva, hanem követjük a Lélek vezetésének vonalát.

Az ilyen imaórán elsősorban nem az imatémák gyors elmondását (eldarálását) tűzzük ki célul, hanem szabadok vagyunk arra, amit a Lélek mond a gyülekezetnek. Nagy dolgok történhetnek: új látásokat nyerhetünk gyülekezetünkkel, szolgálatunkkal kapcsolatosan. Isten szólhat a próféciaik által, közösségi bűnbánatot és bűnvalást is tarthatunk, s átélhetjük Isten felszabadító örömet.

b, Csoportos igetanulmányozás.

Ebben az esetben az Ige adja a vezetést. Az Igével kapcsolatos kérdéseink kerülnek elő, illetve az Ige kérdései vizsgálnak meg bennünket. Abból indulunk ki, hogy Isten Lelke a beszélgetésben, illetve az imaközösségben kijelentéseket adhat, amit megoszthatunk egymással. Ez a forma könnyen alkalmazható pl. a házicsoportos bibliaórákon.

c, Áldó istentisztelet

A szokásos éneklés és tanítás után a gyülekezet bármely tagja előremehet és ismertetheti helyzetét vagy kérését, majd leül egy odakészített székre. A hallgatók közül bárki, aki indíttatást érez, szintén kimegy a segítséget kérő személyhez és imádkozhat érte, átadhat egy igei üzenetet, prófétálhat, esetleg megáldja kézrátétellel. Ezek igen mély

alkalmak, néha sírással, mély kitárulkozással és áldással.

Ennek az istentiszteletnek az előnye az, hogy mindenki adhat és mindenki kaphat. Tapasztalat szerint nem érdemes ezt az istentiszteleti egységet sem időben hosszúra nyújtani. 3-4 személy megáldása után következzen valami más. Ez a forma a Lélek indítása szerint, bibliaórán, ifjúsági istentiszteleten, utógondozói alkalmakon nagy áldást hozhat sokaknak.

Bármely formát is választjuk, bizonyos igei és gyülekezeti normáknak mindenképpen eleget kell tennünk. Röviden ismertetem Siegfried Grossmann idevonatkozó javaslatait:

1. Legyen az alkalomnak vezetője. Igaz ugyan, hogy a Lélek vezet, de ehhez embereket is használ. A vezetőnek akkor kell közbelépnie, amikor a harmónia veszélybe kerül. Pl. megállítja az alkalmat, ha nem vizsgálják meg az elhangzott próféciát, illetve a nyelvi ima után, ha nincs magyarázat.

2. A gyülekezetet tájékoztatni kell arról, hogy egy karizmatikus istentiszteleten senki sem maradhat tétlen. Mindenkinek van valamije, tehát mindenkire szükség van. Ez nem azt jelenti, hogy mindenkinek szólania kell, de azt igen, hogy senki sem kapcsolhatja ki belső hallását.

Gyakran az utóbeszélgetésben derül ki, hogy mennyire szükséges lett volna éppen az a „megnyilvánulás”, amit egy testvér félszegségből elhallgatott.

3. Öemberünk a karizmatikus összejövetelen is öember marad. Tehát, aki természete szerint sokbeszédű, figyeljen erre! Aki pedig hallgató, az legszívesebben az üzenetet is elhallgatná. Ne így legyen ez! A rossz oldalaink felerősítve jelentkeznek az ilyen „szabadabb” összejöveteleken, de ezt tudva fegyelmezzük magunkat az áldás érdekében.

4. Isten a rend Istene (1Kor 14,33 és 40). A lelki ajándékok kapcsolódnak egymáshoz és így kiegészítik egymást. Isten egy határozott irányvonalat is mutathat (bizonyos bibliai ige, bűnbánat, dicsőítés, gyógyítás, stb.), kövessük azt. Eközben lényeges a csend, amelyben érzékelhetjük a Lélek indítását.

5. Pál apostol is hangsúlyozta a változatosságot. Csak ketten-hárman szóljanak nyelveken, vagy prófétáljanak, aztán következze valami más. Isten nem a monotonia, hanem a sokszínűség Istene. A változatosság eredetiséget és gazdagságot hoz, de nagyobb figyelemre is készít bennünket. Az egészséges egyensúly Isten sokféle kegyelmét nyilvánítja ki.

7. Nem minden karizma nyilvánul meg minden istentiszteleten. Mindennek rendelt ideje van. Törekedjünk arra, hogy felismerjük az isteni kairost.

8. Előfordulhat, hogy erős késztetést érzek valamilyen szolgálatra, de már korábban sokat „szerepeltem”. Kérhetem Istent, hogy adja másnak a feladatot.

9. Hogyan történjék a megvizsgálás? Hosszab csendet vezessünk be egy látomás megosztásakor vagy nyelvi ima után. Ámen mondásunkkal meg erősíthetünk egy-egy üzenetet. De ezt is mondhatjuk: Az a benyomásom, hogy itt valami emberi keveredett az üzenetbe. - Fontos, hogy előzetesen beszéljünk a gyülekezet előtt a megvizsgálás szükségességéről, s annak kifejezési módjairól.

10. Tartsunk utólagos kiértékelést! Felidézhetjük az istentisztelet legfontosabb üzeneteit. Kiemelhetjük a háttérben maradt gondolatokat. Személyes visszajelzéseket is adhatunk. Mindenki tanulhat a hibákból.

Az ajándékok csendből jelennek meg, s gyakran olyan mélységet, szép-

séget és világosságot hoznak, amely a hagyományos istentiszteletre nem jellemző. Ehhez érettség kell, és a látványos karizmákkal mértéktartónak kell lennünk. Alapjában véve ezek Isten szemszögéből nem különlegesek (nyelvi ima, látomások), csak kezeink között válhatnak azzá. Vegyük figyelembe a többit is: imádat, ének, tanítás, bizonyoságtétel, személyes ima. Ezek a szolgálatok is elérhetik a karizmák töltöttségét és spontaneitását. S ha ezek között jelenik meg egy nyelvi ima vagy magyarázat, az többé nem tűnik szenzációnak, hanem Isten beszéde lesz a konkrét helyzetben.

Tatai István

Jól tartotta az éhezőket

Isten igéje élő és ható, megelevenedik a Szentlélek által számunkra. A mi dolgunk, hogy hittel megragadjuk a hit beszédeit, melyek ezek: „Gyermek voltam, meg is vénhedtem, de nem láttam, hogy elhagyott lett volna az igaz, és magzatja kenyérkéregetővé.” Zsolt 37,25. „Megitatta a szomjazókat, és jól tartotta az éhezőket.” Zsolt 107,9. „Minden gondotokat Ő reá vesétek, mert néki gondja van reátok.” 1Pét 5,7.

De folytathatnám ezerszer ennyivel is, ezek igazak és ámenek, megéltem és megtapasztaltam. Átéltam mint gyerekek a második világháborút, az apámat orosz fogságba vitték, Édesanyám öt gyerekkel maradt, én voltam a legidősebb, 10 éves. Az éhség idején is eltartott bennünket az Isten, gondja volt ránk csodálatosan. Azután mi is felneveltünk hét gyereket egy kereset mellett. A jó atyánk minden szükségünket betöltötte. Volt élelmünk és ruházatunk. Mondtam és tapasztaltam, hogy „Nagy nyereség az istenfélelem meglegegedéssel.” 1Tim 6,6. Hála és dicsőség neki érte, most is az ő gondja

vagyunk. A kis nyugdíj ellenére adakozunk, van úgy, hogy többet is, és megtapasztalom, hogy nincs kevesebbünk. A betegségben is átéltem többször is az Úr gyógyító hatalmát. Gyógyulást és szabadulást ad mindenben és én benne bízom, örömmel dicsőítem őt.

Gy.L-né, Vértesacsca

Tudom, hogy az én Meváltóm él...

Életem küzdelmek sokaságával van tele. Sokszor éreztem: nincs már erőm, elvesztem.

De megtapasztaltam életem során, hogy Isten végül is győzelemre vezetett engem. Rájöttem, hogy kegyelem, hogy még élek. Amíg beteges voltam én is megtapasztaltam az Ő kegyelmét. De a mi Istenünk, aki szeret, sokszor ad ma is erőt a rám nehezedő terhek hordozására.

Sok harc és nehézség mellett ott láthatom Istent, aki átvezet a halálból egy szebb életre, az örök életre. Ilyenkor megnyugszik a lelkem és örömtölt el engemet. De néha valami kínzó nyugtalanság gyötör. Van valami amiről igazán keveset tudok: a halál. Sokszor próbálok különböző módon harcolni ellene. De minden próbálkozás csődöt mondott. Ki vagyok néki szolgálatva. Ezzel a tudattal pedig nem tudok élni, boldogulni.

Hát nem veszem észre Istent, aki hatalmasabb a halálnál is? Az evangéliumok arról szólnak, hogy a halál le van győzve, nincs hatalma felettem.

Életem nem ér véget azzal, hogy a testemet a földbe teszik. Hanem átmegek egy szebb életbe, az örök életbe. Ahol színről színre megláthatom az Istent. Jézus Krisztus feltámadott és ez garancia arra, hogy én se maradok a koporsóban a halál rabja.

Sz. I. Nagyveleg

AZ ÍGÉRET MEGVALÓSULT

Az ígélet megvalósult

„Bizony, az Úr ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom.”
(127. Zsoltár, 3.)

Ez az ige vezérelt és öntött belém lelket a várandósság első nehéz időszakában, és ez biztatott a szülés közeledtével is.

Természetesen sokat imádkoztam, hogy minden rendesen menjen, az Úr legyen velünk ott is. Ima közben adta meg Isten, hogy pontosan mit kell kérnem: azt, hogy hadd legyen bizonyosság ez a szülés. Számomra ebben a kérésben benne volt az ígélet is.

A kért időpont előtt kb. két héttel azt kapták imádkozás közben a testvérek, hogy ne aggódjam a körülmények miatt, az Úr fogja beindítani a szülést akkor, amikor kell. Örültem a próféciónak, bár nem igazán értettem, miféle körülmények miatt kellene aggódnom. A rá következő héten megtudtam, hogy az orvosomnak váratlanul ell kel utaznia. A férjem influenzás lett (papás szülés volt tervezve, de betegen természetesen nem jöhetett volna be) és a lakásunkban előre nem látott komoly átalakítási munkákat kellett végezni.

Mindezek közben éjjelente már jöttek a jósló fájások. Erősen kapaszkodtam az ígéletbe, hogy alkalmas időben fog megindulni a szülés. Közben azt is meg kellett harcolnom, hogy ne az orvosban és ne a férjem jelenlétében bízzak, hanem teljesen az Úr kezébe tegyek le mindent.

Végül a férjem meggyógyult, az orvos visszajött (aznap), a lakás is elkészült.

Az egész szülés kisebb-nagyobb bizonyosságok sorozata volt számomra Isten gondviselő szeretetéről, s remélem mindazoknak is, akik jelen voltak és akiknek elmesélem. Egyet szeretnék kiemelni.

Már sokkal a szülés előtt imádkoztam azért, hogy a fájdalom hatására ne veszítsem el a fejemet, nehogy hisztizzek, ne hozzak szégyent az Úr nevére. Ezt nagyon fontosnak éreztem. Vajúdás közben, amikor már nagyon erősek és sűrűek lettek a fájások, megkérdeztem a nővért, hogy kaphatnék-e fájdalomcsillapító gázt. Ő azt felelte, hogy igen, de nem javasolja, mert az szinte kikapcsolja a szülő nőt a szülésből. Úgy döntöttem, hogy akkor nem kérek. Utólag tudtam meg egy barátnőmtől, hogy ő kapott gázt a születe alatt, és nem a fájdalom múlt el tőle, hanem az önkontrollját veszítette el.

Ekkor értettem meg, hogy mitől óvott meg Isten, s hogyan hallgatta meg az imáimat. (Egyébként imádkoztam az orvosokért, nővérekért is, hogy áldja meg őket az Úr.) Dicsőség és hála a mi szerető mennyei Atyáknak!

K. M. Anita

AZ ÍGÉRET MEGVALÓSULT

Az Úr csodásan működik

Ezzel a kedves énekemmel kezdem karácsonyi jókívánságaimat vagy kérésemet inkább. Szívemből kívánom, legyen a karácsony megtérésetek örömnépe, amikor is érzitek, hogy értetek, bennetek is megszületett az Úr Jézus. Mert akkor mondhatjátok, hogy megtértem, ha szívetekben ezt érzitek. Ha el tudjátok fogadni, hogy Isten úgy szeretett és szeret titeket, hogy az Ő egyszülött Fiát adta értünk, hogy valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Mert legcsodálatosabb művében, az emberben gyönyörködni szeretne. Nem elveszíteni akarja, hanem megmenteni, szeretni az örök életre. Mert Ő olyanná teremtett, hogy erre méltók legyünk. De elromlottunk. Ugyanis nagy szeretetében szabad akaratot adott nekünk és mi gyarló emberek ezzel visszaéltünk. De Ő még akkor sem akar elveszíteni, hanem ingyen kegyelemből nekünk ajándékozta a földön létezett legnagyobb ajándékot, amit emberi mértékkel nem lehet nagyságrendbe illeszteni. Ez a mindent felülmúló ajándék az Ő egyszülött Fia. Ő aztán az Ő szent életével, vérével tisztára mossa a mi bűntől szennyes lelkünket. Ez a tény arra indít, hogy mi mindennap újra tudjunk könyörögni alázatos szívvel: Uram én hiszem, hogy az Úr Jézus értem is meghalt, halálával az én szívemet is tisztára mosta az Ő szent vérével segíti, hogy ez az áldozatos, megtisztult szív minél tovább tiszta is maradjon, és az Ő Szentlelkének templomává váljon. Isten akarja, hogy tested az Ő Szentlelkének temploma legyen. Mindez az Ő szeretete által, ingyen kegyelemből. Fel tudod fogni drága testvérem? Maradj meg az Ő szeretetében és legyen drága áron megtisztított szíved már itt e földön az Ő Szentlelkének templomává. Nem volt soha boldogabb karácsonyod, mintha ezt az állapotot teremti meg ez órában Urunk számodra. Ez lesz az igazán áldott karácsony, áldásokban gazdag újév. Úgy legyen! Ámen.

„Fiú adatik néktek.”

Amikor férjhez mentem, két éves házasság után sem született gyermekem. Nagyon erősen vágyakoztam gyermek után, sok imádság, átvirrasztott éjszakák után, szinte kikönyörögtem Istentől a gyermekemet. Nagyon boldogok voltunk mikor bizonyossá vált, hogy gyermekünk lesz. Készítettem a kis ruháit, mint minden kismama: ezerszer beleképzeltem gyermekem, aki az enyém lesz, elsősorban csakis az enyém. Sok kínlódás után megszületett a 480 dkg-os kislányom halottan. Ordítottam, üvöltöttem: mentsétek meg, ne hagyjátok meghalni, Professzor Úr segítsen!!! Az Ő csendességével és könnyezve mondotta, már több napja halott... Úgy éreztem ezt nem lehet

AZ ÍGÉRET MEGVALÓSULT

kibírni. Istenem mért vetted el? Kértem, adjátok a karomba, hisz nemrég a szíve az enyémmel vert, ez nem lehet igaz. Egy világ dőlt össze bennem.

Sokáig beteg voltam, testestül-lelkestül. A sok miértemre nem jött felelet.

Egy idő után újból szólt az ige. Egy gyönyörű májusi napon, névnapi ajándékként kaptam: „fiú adatik néktek!” Megdöbbsentem, ráborultam a bibliámra zokogva. Sok volt a kudarc Uram, tudom előtted nincs lehetetlen, de hátha csak az én szívem csal meg engem, nem is te szólsz. De jött a bizonyosság is. Féltem őriztem titkom. De jöttek a nagyon erős rosszullétek. De mikor először éreztem meg mozgását, a föld a menyországgal érintkezett. Minden éjjel beszélgettem véle. Kicsi fiam nagyon rugdosod a mamát, vagy beteg vagy?... Ugye te nem hagysz itt engem? Nagyon várlak!!! Ha jó néked a mozgás, akkor csak mozogj, így érzem, hogy élsz.

Nagyon szerette, mikor énekeltem, akkor megnyugodott. Kezem hasamra téve könnyek közt dúdolgattam magunkat álomba.

Eljött ugyancsak január 29-e. Kislányom is akkor született, és megszületett a fiam!!! Erős hangját mikor először hallottam, zokogtam örömben. Ennél szebb zene az egész világon nincs egy édesanya számára. Áldjad én lelkem az Urat, aki ígérte beaváltotta.

Galgánné Anda Eszter

Az Úr megtartotta ígérte:

Drága férjem 62 évesen egyik napról a másikra megbetegedett. Kórházi kivizsgálás után, orvosa gyermekeinknek megmondta, hogy menthetetlen. (rák) Én lelkileg teljesen összeomlottam.

A következő vasárnap reggel a rádióban katolikus félóra volt. Az Ige: Márk 5,36. „Ne félj, csak higgy!” Én ezt az Úr üzenetének éreztem és rendületlenül hittem, hogy szeretett férjem meg fog gyógyulni.

Egyik kórházból a másikba vittük, keresve a nagyobb tudású orvosokat. Én foggal, körömmel kapaszkodtam a kapott Igébe. Többszöri műtét után férjem állapota egyre romlott és hat hónapi nagy-nagy szenvedés után elérkezett a vég. Halála előtt két nappal, éjszaka az ágya mellett ültem és ő kérte, hogy imádkozzunk. Könnyeimet nyelve, ő már alig hallhatóan, mondtuk el a Miatyánkot, Hiszekegyet, és az Üdvözlégy Máriát (Ő katolikus volt). Akkor ő bűneiről kezdett beszélni, olyan bűnbánattal, ami csak egy megtérő lélekből fakadhat. Hiszem, hogy ezt már nem nekem, hanem az Úr Istennek vallotta. Ekkor értettem meg, hogy az Úr megtartotta ígérte, mert férjem bűnbánata és megtérése által többet adott mindkettőnknek,

AZ ÍGÉRET MEGVALÓSULT

mintha testét gyógyította volna meg. Nekem is megadta az Úr az örök élet bizonyosságát és reménységét, hogy az Úrnál találkozunk.

Áldott legyen az Ő szent neve!

Nyári Ferencné

Uram, ha akarod meggyógyíthatsz engem... (Luk 5,12)

Festeni készültem a konyhát és az előkészületek közben lehajoltam és úgy is maradtam. Derekam fájt, se ülni, se menni nem tudtam. Elővettem a botomat, ugyanis hosszabb távon használom, mivel rokkant nyugdíjas vagyok. Eltelt egy nap ezután a hajlás után, semmi javulás. Szombat lévén elmentem az ifjúsági családi istentiszteletre, alig tudtam járni, azt hittem soha nem érek oda. A padba is alig tudtam leülni. Dicsőítő éneklések után elérkeztek a hálaimák és kérések. Hangosan kértem „Úr Jézus, ha Te is akarod gyógyíts meg kérlek!” Várakozással hallgattam Testvéreimet, amikor egyszerre elkezdtem jobbra dőlni, majd vissza egyenesbe. Mintha valaki lágyan megérintve készítené ezeket a mozgásokra. Ezután lassan balra kellett dőlnöm az én akaratom ellenére, végül előre hátra. Kíváncsian vártam, mi történik. Semmi fájdalmat nem éreztem, közben, amikor végül leültünk akkor sem. Lelkipásztorunk kérésére én is jelentkeztem a bizonyágtevésre a frissen tapasztalt gyógyításomról. Derekam azóta se fáj. Dicsőség az Atyának!

Rné Ilonka

Az ígéret megvalósult

Sajnos, még mindig nagy híjjával vagyunk az Isten-szeretetnek. Ugyanúgy nem akarjuk befogadni, mint 2000 évvel ezelőtt, abba a kis fogadóba, hova Mária és József, szállást kérni mentek. Nem volt számukra hely!!!

Most is úgy van, csak más formában. A szívek ajtaja nehezen akar megnyílni az Úr Jézus befogadására, ki szelíden kopog, de a nagy zajban nem vesszük észre! A nagy rohanás, kapkodás, mindennél fontosabb, mint hogy egy kissé csendbe lennénk. Keresnénk először Isten országát, s az Ő Igazságát, s Vele együtt minden más megadtna nekünk.

Várjuk a karácsonyt, az ajándékokat, hogy mutogassuk, mit hozott a kis Jézus? Ne is mondjam, a sok eszem-iszom!!! Ami az ünnep középpontja.

Sajnos valamikor én is így vártam a karácsonyt, a kis Jézust! Azonban, jött egy fordulópon't az életemben. Amikor a bombázás a házunkat szét-roncsolta, a karácsonyfát is a sarokba dobta, Édesanyám a 4. húgommal

AZ ÍGÉRET MEGVALÓSULT

volt mindenórás, azt se tudtuk, hogy merre szaladjunk. Akkor bizony, az Úr Jézus Krisztushoz kiáltottam. Meg is őrizett mindannyiunkat. Hála és dicsőség Neki! Így lett az én életemben is a karácsonyi kis Jézusból, Úr Jézus Krisztus, a világ Fejedelme! Aki betölti az életemet örömmel, békességgel, csodálatos szeretetével. Ha elbukok, felemel, szelíden szól hozzám, drága Szent Lelkével. Dicsőítve hálákat adok, hogy engem is megkeresett.

Özv. Hollóssy Imréné

Kölcsönt nem veszel

Hitéletünk nagy próbája volt templomunk renoválása. A gyülekezet létszámához képest nagyméretű, rendkívül tagolt, sok díszítőelemmel ékesített épület 100 éven át csak pusztult, kopott, de felújítva nem volt. Külön tehetétel volt, hogy régebben már adakoztak erre a célra, de a gyülekezet hibáján kívül kudarcot vallott ez a kísérlet, és a maradék pénzt is más célra fordították.

A költségvetés összege félelmetes volt. A nagy munkára nézve elkezdtem gyűjteni Isten ígéreteit. Akkor még nem tudhattam, hogy rejtett hibák miatt a költségvetési összeget messze túl fogja szárnyalni a munka végösszege.

Az egyik ígéret ez volt: „Megnyitja néked az Úr az ő drága kincsházát... te pedig nem veszel kölcsönt.” (5Mózes 28,12/a és 13/c) Isten segítségével ki mertem mondani a gyülekezet előtt ezt az ígéretet, hiszen utólag beszélni erről, már erejét veszített üzenet lett volna.

A csodák sorozatát éltük át Isten gondoskodó szeretetéből. A templomot nemcsak kívülről hoztuk rendbe, hanem belülről is, sőt ugyanez történt a paróchiával is. Soha egyetlen forint tartozásunk sem volt, és egyetlen forint kölcsönt sem vettünk fel. Sokszor az utolsó percben, de meglett a szükséges összeg, amelyből a munkának azt a fázisát kiegyenlíthettük. A végösszeg láttán kiderült, hogy akár egy kisebb templomot is felépíthettünk volna berendezésével együtt.

Ha Isten ígér valamit (és nem én magyarázom az ígébe saját vágyamat), akkor az teljesül. Nemcsak a cél megvalósulásáért, de hitem, bizalmam megerősítéséért is. Övé legyen a dicsőség!

Bagi Lászlóné

REGÉN ÉS MOST

János 8, 1-11

Jézussal egy más korszak kezdődött az emberiség történetében. Ám Jézus új igéket hozott, illetve hirdetett anélkül, hogy a törvényt eltörölte volna. Sőt, a Hegyi Beszéd tanításában még inkább elmélyítette azt. Ő, aki azért jött, hogy megkeresse és megmentse azt, aki elveszett. Ellentétben a Mózes által adatott Törvénnyel, amely könnyörtelenül megtorolta a bűnt.

A jelzett igében egy házasságtörésen kapott asszonyt hoznak Jézushoz az frástudók és a farizeusok. A Törvényre hivatkozva, mely szerint az ilyenek meg kellett halnia, kikérik Jézus véleményét: „Te azért mit mondasz?” Igaz, hogy ez az egész egy előre kitervelt színjáték volt, ami Jézus törbeejtését célozta meg. Jézus mind ennek tudatában a következőket mondja: „Aki közületek nem bűnös, az vesse rá az első követ”. És a hatás nem maradt el. Jézus szavától mélyen megérintve egyik a másik után hagyta el a helyszínt, úgy, hogy nem maradt ott más, csak Jézus és az asszony. Micsoda kegyelem, hogy erőszakkal bár, de Jézushoz kerül a vétkező. Jaj, ha más-keppen történik. Az ember ugyanis nem tud eleget tenni a törvénynek, így annak a megszegése a halálát jelenti. Ő, milyen rettenetes helyzet, ítéletes vég, pokolban végződő életút! És az Isten szeretetét nélkülöző ember milyen könnyen válik bírójává az embertársának. Ebben a történetben Jézus ezt a gyilkos lelkiületet leplezi le. Ugyanakkor a házasságtörő nőt bűnbocsátó szeretetével veszi körül, de olyan elképesztő, hogy még a vádlóit sem marasztalja el, hanem bűneik tudatára ébreszti őket: Ő a világ vilá-

gossága, aki nem elítél, hanem megmenteni jött.

Mindezekén túl az igei összefüggésekből kiérződik az is, hogy Jézus az asszonynak nemcsak bűnbocsánatot ad, hanem tisztába is teszi az életét. Amivel pedig elbocsátja, az az egész további jövőjét meghatározó törésvonal, illetve az ördögi kör megszakításának a szorgalmazása: „Eredj el, és többé ne vétkezzél!” Vagyis radikálisan fel kell számolnia a bűnnek útját. Valahol itt van az új élet kezdete.

Összefoglalva az eddigieket, a Törvény csak elítél, tudott, ezért lett Krisztusra vezérő mesterré. A Jézusban megjelent kegyelem viszont a Törvény meghagyása mellett új életet hozott. Mindezt oly módon, hogy a halál törvénye mellé felállította az Élet törvényét, amelynek fontos elemei: a tisztaság és a szentség.

Venyercsán László

Erőt és örömet kaptam

Már olyan erőten voltam és nem találtam a helyem a gyülekezetemben, amikor elkerültem Emmausba. Itt megkértek az éneklés segítésére, aminek nagyon örültem.

Szerda este megáldottak: ekkor éreztem, Isten megérint és elkezdtem sírni. Leomlott a fal, ami elválasztott Istentől és felszabadultam. Olyan örömforrás fakadt fel a szívemben, amit senki nem vehet el tőlem.

Sárbogárdról hazafelé ismét érintett az Úr, ezért olyan hálás voltam, hogy épp engem választott, megújított az Úr.

R. Z. Zámoly

Minden
kedves olvasónknak
kívánunk
ÁLDOTT KARÁCSONYT,
és az új évben
a beteljesült ígéretekben
való örvendezést!

Mert egy gyermek születik nekünk,
fiú adatik nekünk, és az uralom
az ő vállán leszen, és hívják nevét:
csodálatosnak, tanácsosnak,
erős Istennek, örökkévalóság atyjának,
békesség fejedelmének!

Uralma növekedésének és békéjének
nem lesz vége a Dávid trónján
és királysága felett,
hogy fölemelje és megerősítse azt
jogosság által
mostantól mindörökké.
A seregek Urának buzgó szerelme
mívelendi ezt!

Ézs 9,6-7

A februári szám témája: Szabályszerű küzdelem

Következő számunk keretes részéhez várjuk azokat a bizonyágtételeket, amelyek a keresztyén élet küzdelmeiről, az Istentől kapott szabályok betartásának áldásairól szólnak. Kérjük testvéreinket, hogy írásaikat Szabó Imre címére juttassák el.

Lapzárta: január 5.

Karácsonyi keresztyén könyvvásárok

Az ünnepek közeledtével szeretnénk lehetőséget adni testvéreinknek arra, hogy az általunk ajánlott kiadványokat ne csak postán keresztül rendelhessék meg, hanem személyesen is megvásárolhassák. Nagyon sok olyan könyvet, bibliai témájú játékot, kazettát, makettet, naptárat kínálunk, amely valóban méltó ajándék Jézus születésének ünnepén.

Ezért a ország több nagyvárosában rendezünk az alábbi helyeken és időpontokban

KARÁCSONYI KÖNYVVÁSÁRT,

amelyre mindenkit nagy szeretettel várunk.

SZEGED

november 28. csütörtök 10-17 óráig

Kálvin téri ref. egyház gyülekezeti terme (Kálvin tér 2.)

BUDAPEST

december 4-5. szerda-csütörtök 10-18 óráig

Kálvin téri ref. egyház Kálvin-terme (Kálvin tér 7.)

MISKOLC december 7. szombat 10-17 óráig

Ref. Egyházkerületi székház (Kossuth u. 17.)

DEBRECEN december 10. kedd 10-17 óráig

Református Kollégium teológus társalgó (Kálvin tér 16.)

PÁPA december 12. csütörtök 10-16 óráig

Református Gimnázium (Márc. 15. tér 9.)

PÉCS december 14. szombat 10-16 óráig

Református egyház gyülekezeti terem (Szabadság u. 35.)

NAGYKŐRÖS december 16. hétfő 10-16 óráig

Református Tanítóképző Főiskola (Hősök tere 7.)

VIGASZTALÓ

A Parakletos Alapítvány testvéri körlevele. Kiadványunkat adományokból tartjuk fenn. Ingyenesen küldjük mindazoknak, akik kérik. Az alapítvány címe: 6100 Kiskunfélegyháza, Wesselényi u. 7. Tel/Fax.: 76/463-106

A Vigasztaló számára írt bizonyoságtételeket Szabó Imre (7000 Sárbogárd, Tompa u. 41.) címre várjuk.

